

ADMINISTRACIJOS ŽODIS

RAMUTĖ STASEVIČIENĖ

Nuo šių mokslo metų pradžios pradėjusi dirbti kaip gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Gimnazijos direktoriaus pavaduotoją kalbina „Pertraukos“ jaunosios žurnalistės

I. Kuo galime pasidžiaugti pradėję mokslo metus?

II. Kokių pokyčių tikimės šiais mokslo metais?

III. Ko palinkėtumėte gimnazijos bendruomenei ir sau?

Nuo mokslo metų pradžios mokiniai gimnazijoje vadovaujasi Garbės kodeksu. Tai daliai gimnazistų išties yra kaip elgesio programa: jie darosi sąmoningesni kažką rinkdamiesi, kultūringesni, nuosekliau laikosi susitarimų. Taip pat džiaugiuosi, kad gimnazija stabiliai įgyvendina ugdymo programas, vyksta pamokos, nepaisant statybų dulkių ir triukšmo. Nauji gimnazijos bendruomenės nariai, pirmokai, pastebi, kad mokytojai daug dėmesio skiria ne tik ugdymui, bet ir situacijų analizei: ieško sprendimų iškilus problemoms, pasitelkia pagalbos mokiniui specialistus.

Tikiu, kad keisis gimnazistai: mažės ir išnyks patyčių apraiškos, kad nesusikalbėjimo problemų taip pat nebeliks. Juk artėja mokyklos trisdešimtmetis, tad visi bendruomenės nariai aktyviai prisidės prie pasirengimo tam darbui. Taip pat atsiranda daugiau robotikos ir inovatyvaus verslumo elementų pamokose, neformaliajame ugdyme. Visi tikimės kaitos, gražių pokyčių poilsio ir bendravimo erdvėse prie mokytojų kambario.

Ačiū, kad esame kartu. Visiems noriu palinkėti, kad kiekvienas jaustumėms kaip antruosiuose namuose, kad suvoktume save kaip svarbų bendruomenės narį. Tad sėkmės visiems!

ŠIO NUMERIO AKIRATYJE – MŪSŲ GIMNAZIJOS KAITOS AKCENTAI

Robotikos pamoka gimnazijos pirmokams.

Panevėžio miesto savivaldybė konkrečiais žingsniais realizuoja miesto, kaip būsimą robotikos centro, viziją. Skirtas papildomas finansavimas gimnazijoje kuriamam robotikos centrui. Lėšos jau naudojamos patalpoms remontuoti ir įrangai įsigyti. Šiuo metu atlikti 600 kv. m patalpų projektavimo darbai. Kol kas žinoma tiek, kad suma tikrai viršys 90 tūkst. Eur. Už maždaug 140 tūkst. Eur. bus nupirkta robotikos centro įranga – „Lego“ inovacijų studija 1-8 kl. moksleiviams ir „Tetrix“ laboratorija 9–12 kl. moksleiviams. Bus įsigyta „Lego“ robotų, mašinų, pneumatinių rinkinių, trasų, kompiuterių, FLL stalų ir užduočių laukų bei kt.

Numatoma, kad robotikos centras pradės veiklą I mokslo metų pusmetį. Todėl gimnazija skatina šiuolaikinių technologijų programų plėtrą formaliajame ir neformaliajame ugdyme, organizuojamose edukacinėse pamokose, interaktyviuose užsiėmimuose. Perspektyva – dalyvauti robotikos renginiuose, viešinti ir populiarinti robotiką. Centras bus atviras ne tik gimnazijos, bet ir viso miesto mokiniams. Robotikos diegimas miesto švietimo įstaigose numatytas Panevėžio regiono

robotikos ir automatizavimo specializacijos krypties įgyvendinimo iniciatyva. Ji realizuojama nuo rudens: savivaldybė „Minties“ gimnazijoje ir „Saulėtekio“ progimnazijoje diegia novatoriško verslumo ugdymo sampratos elementus. Abiejų įstaigų auklėtiniai formaliojo ir neformaliojo švietimo užsiėmimuose mokysis tyrinėti, pažinti, kurti žaidimus, elementariąsias socialines technologines inovacijas, jas pristatyti ir pritaikyti.

DŽIAUGIAMĖS PASIEKIMAIS, ĮVERTINIMAIS

Mūsų anglų kalbos mokytoja Rasa Širmulienė – Metų mokytoja

Artėjant Tarptautinei mokytojų dienai gimnaziją pasiekė džiugi žinia: anglų kalbos mokytoja metodininkė Rasa Širmulienė išskirta mieste už novatorišką, metodinę veiklą ir apdovanojama kaip Metų mokytoja. Tai gerbiama ir mylima auklėtinių, mokinių ir kolegų pedagogė. Savo aktyvia veikla ji prisideda įgyvendinant miesto švietimo politiką. Mokytoja įkūrė JAV-Lietuvos alumnų asociaciją, yra jos prezidentė. Teikia projektus, laimi konkursus ir dalyvauja įvairiuose

tarptautiniuose projektuose, vienas iš jų – 2017-2019 m. Baltijos šalių darnaus vystymosi projektas. R. Širmulienė prisideda kuriant atvirą mokyklą – siūlo idėjas, realizuoja iniciatyvas, dalyvaujant projektinėse veiklose bei akcijose, kuriomis puoselėjamas tautiškumas, pilietiškumas, identitetas. Mokytoja gali pasigirti mokinių laimėjimais miesto, šalies bei tarptautiniuose konkursuose, projektuose, aukštais ugdytinių valstybinių brandos egzaminų rezultatais.

Apie savo mokytoją-auklėtoją Rasą Širmulienę atsiliepia ugdytiniai

Tai padedanti atsakinga mokytoja. Gera nuoširdi auklėtoja. (Augustas) Mūsų mokytoja yra labai kūrybinga ir gera. Kaip auklėtoja tikrai rūpinasi mumis ir myli mus visus. (Rokas, Redas) Man atrodo, kad mūsų auklėtoja – šauniasia mokytoja mokykloje. (Akvilė) Mokytoja Rasa nuostabi auklėtoja ir pašnekovė, suprantanti jauną žmogų ir gebanti jam padėti. Tai žmogus, kuriam įdomūs mūsų interesai ir rūpi mūsų problemos. (Silvija) Tai puiki mokytoja, kurią tenka vis daugiau pažinti. Ji skatina siekti aukštumų moksluose, niekada nepasiduoti. (Kristina) Auklėtoja – kaip draugė: visada nuoširdi, pasirengusi padėti, kupina naujų idėjų ir tikslų. (Aiva) Mūsų auklėtoja Rasa visada linksma, nuoširdi, suklūstanti, jei yra problemų.

Tada būtinai pataria, net jei tai nesusiję su anglų kalba. (Gerda, Ugnius) Mūsų auklėtoja kantrus, išmintingas žmogus, turintis nepalaužiamus nervus. (Mantas) Tai žmogus, sėjantis mumyse gerąją energiją. (Tadas) Ji padeda, kai mes nieko įdomaus nesugalvojame renginiams. (Laurynas) Auklėtoja – tolerancijos pavyzdys. (Matas) Mokytoja Rasa pati siekia tobulėti, tiki visų mokinių galimybėmis, gerbia mūsų poreikius. (Domas) Auklėtoja – geros širdies žmogus, geba susikalbėti net tada, kada pykstamės tarpusavyje. (Augustė) Mūsų Širmulienė yra šviesa klasę užplūstančių tamsos akimirku metu. (Nedas)

Gimnazijos direktorius Egidijus Samas įvertintas Švietimo ir mokslo ministerijos Padėkos raštu už ilgametį ir puikų vadovavimą Panevėžio „Minties“ gimnazijai.

Švietimo ir mokslo ministerija vertina mūsų direktoriaus profesionalumą, kompetenciją ir atsakingumą vedant bendruomenę pasirinktu novatoriško verslumo sampratos programos įgyvendinimo keliu. Egidijus Samas Panevėžio „Minties“ gimnazijai vadovauja nuo pat įkūrimo datos – 1989 m. rugsėjo 1 d., pradedant Panevėžio 18-osios vidurinės įsteigimu. Direktorius palaiko besimokančios organizacijos dviasią, domisi naujovėmis, buria gimnazijos bendruomenę naujų veiklų įgyvendinimui, pripažįsta ir vertina iniciatyvius mokytojus, skatina jų veiklą. Direktorius siekia užtikrinti moralines ir materialines sąlygas veiklos pokyčiams inicijuoti ir įgyvendinti, puoselėja toleranciją ir betarpiškus bendruomenės narių santykius.

Šįkart apie pirmokus, kurie jau mūsų bendruomenės nariai.

Ia klasė

Dabartinės Ia klasės istorija prasidėjo 2018 metais rugsėjo mėnesį, kai visi sugužėjome į „Minties“ gimnazijos kiemelį, o po to į 44 kabinetą. Nuo pat pirmųjų akimirų susibendravome ir pajutome šiltus tarpusavio ryšius, aktyviai įsijungėme į įvairias veiklas, todėl kai kurie mus įvardija kaip geriausią klasę. Kasdien lankydami pamokas jaučiamės puikiai, jaukiai, drąsiai, nes esame apsupti draugiškų, mūsų požiūriu, mokytojų. Stengiamės išvengti tikrų patyčių. Deja, turime klasėje ir sunkiau pritampantių. Jiems bandome padėti ir patys, pagelbėja tuo klausimu ir auklėtoja. Kiti jau pastebėjo, kad esame linksmi, atviri visiems, su kuriais bendraujame šioje gimnazijoje, gal kai kam ir juokingi. Dauguma mūsų klasės mokinių nevengia kūno kultūros pamokų, tad galime sakyti, kad esame sportiški, aktyvūs. Juk dalis klasės įsiliejo į krepšinininkų, futbolininkų būrį, dainuoja chore, šoka šiuolaikinius šokius, lanko dailės, robotikos ir kitus būrelius.

Klasės vadovė Irmina Urbonienė džiaugiasi klase, kad tai malonų įspūdjį darantys gimnazistai. Nors toks vardas (gimnazistų) jiems naujas, tačiau savo elgesiu ugdytiniai atitinka jį: draugiškai tarpusavy bendrauja ir bendradarbiauja. Vienų mokymosi pasiekimai džiugina, kiti turėtų pasitempti. Auklėtoja linki, kad kuo daugiau tokių gimnazistų įsijungtų į Mokinių parlamento veiklą, kad I pusmetį visi mokytųsi puikiai.

Ib klasė

Džiaugiamės, kad mokomės „Minties“ gimnazijoje, nes čia mes jaučiamės gana gerai. Esame saugūs ir pripratome prie mokytojų, susiradome naujų draugų. Be abejo, aktyviai įsijungėme į gimnazijos veiklą, lankome būrelius, dalyvaujame įvairiuose renginiuose. Labai patiko pirmokų krikštynos, kurių nekantriai laukėme. Ketvirtokai tikrino, ar mes galime tapti cirko trupės nariais. Buvo linksma, nors iš pradžių galvojome, kad bus labai baisu. Teko atsakinėti į klausimus, atlikti akrobatinius triukus, ragauti magiškų gėrimų ir siaubo kambaryje rasti raktą, kad galėtume iš to kambario išeiti. Smagu, kad namo grįžome gana švarūs. Mūsų klasė išskirtinė tuo, kad joje mokosi žymiai daugiau berniukų negu mergaičių. Bet mes esame draugiški ir tarpusavyje randame bendrą kalbą. Esame gana judrūs ir triukšmingi, tad mokytojams su mumis nėra lengva. Kiekvienas iš mūsų esame skirtingas, bet dauguma klasės draugų yra labai sportiški. Dalyvaujame gimnazijos sportiniuose renginiuose, žaidžiame futbolą ir krepšinį. Klasėje turime vaikina, kuris puikus boksininkas ir dalyvauja įvairiose varžybose. Taip pat turime klasės draugų, grojančių gitara ir gražiai piešančių. Trys klasės mergaitės dainuoja gimnazijos chore. Kai kurie iš mūsų domisi robotais, juos konstruoja, tad jiems mokytis „Mintyje“ kaip tik tinka. Mes savo auklėtoją Rasą Paukštytę pamilome nuo pat pirmos dienos, nes ji yra nuostabi auklėtoja – rūpestinga, supratinga, atsakinga ir stengiasi mums padėti. Daugelis ją vadina tiesiog „Aukso žmogumi“ – ji to verta.

Ic klasė

Jau greitai versime naujo mėnesio kalendoriaus lapą ir turėsime pirmąsias šių mokslo metų atostogas. Iš tų dviejų mėnesių gimnazijoje norisi paminėti tik gerus dalykus. Dauguma naujoje mokykloje jaučiasi gerai, saugiai, patenkinti. Pastebi, kad „Mintyje“ dirba puikūs mokytojai, geriau išaiškina temas, stengiasi padėti kiekvienam, dėl to nepyksta (to neslepia, lygina su savo buvusiomis mokyklomis). Klasei kai kuriose pamokose būdingas erzelis, triukšmo kėlimas atsiradus neaiškumams. Atskirai kol kas bendrauja sutariančių merginų grupelės, vaikinai sutaria prasčiau, nes ne visi suvokia, kad siekiant pažangos reikia laikytis susitarimų. Tad trūksta bendrystės jausmo. Deja, mes vis dar mėgstame pašėlti, patinginiauti per pamokas. Kartais į jas visai nenuėiname arba vėluojame. Vis dėlto reikia pripažinti, kad vis dažniau susimąstome, kad reikia keistis. Juk dalis sėkmingai lanko gimnazijoje veikiančius futbolo, krepšinio, lengvosios atletikos būrelius. Darbštūs ir tie, kurie lanko dailės, šiuolaikinių šokių užsiėmimus. Yra grojančiųjų. Klasės vadovė Daiva Stančiauskienė supranta šiuolaikiškai mąstančius jaunuolius ir stengsis padėti. Šiuo metu laikinai klasę globojanti psichologė Norvilė Sučylaitė stengiasi pažinti klasės kolektyvą, išsiaiškinti problemas ir padėti jas spręsti. Ji mano, kad visi gali būti sėkmingi.

ABITURIENTŲ MINTYS

Pradėjus šiuos mokslo metus abiturientų laukė iššūkis: anksčiau apsispręsti dėl brandos egzaminų. Ankstesnių metų abiturientai tai darydavo vasario mėnesio pradžioje, o šiemet ketvirtokai tai turėjo padaryti iki spalio 25 dienos. Kaip jaučiasi šį rudenį, mintimis pasidalino Iveta ir Kornelija.

Ketvirtokų ruduo

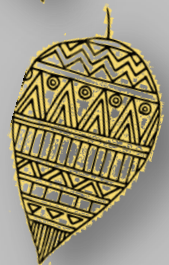
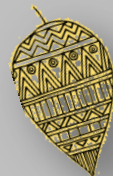
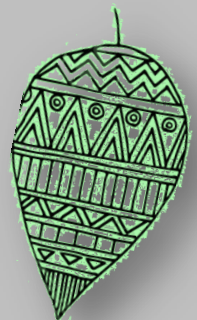
Vasara baigėsi, atėjo ruduo, kuris, mano akimis, jau yra visai kitoks nei visi praėję. Tai vienas iš ypatingiausių keturių metų laikų, nes jis prasideda Mokslo bei žinių diena. Tą dieną staiga suvoki: „Aš – dvyliktokė!“ Man tai paskutiniai metai šioje mokykloje. Užplūsta daug jausmų pagalvojus apie tai. Ir džiaugsmas, ir liūdesys, ir nežinia lanko mane šį rudenį. Stengiuosi susikaupti, daugiau, nuosekliau mokytis, planuoju ateitį, renkuosi egzaminus... Viskas atrodo visai kitaip nei visus vienuolika metų. Mano požiūris bei suvokimas keičiasi. Į gyvenimą žiūriu nebe tos mažos mergaitės akimis, kuriomis žiūrėjau vaikystėj. Viskas kitaip. Man atrodo, kad net žingsniai mokykloje aidi kitaip. Teks atsiveikinti su tuo geltono medžio mokyklos suolu. Ir tie pokyčiai gąsdina, nes su pokyčiais ateina ir nežinia. Tačiau tai ir yra gyvenimo pagrindas, kuris duoda mums patirties visose gyvenimo situacijose.

Iveta Kviliūnaitė, IVb klasė

Kaip aš jaučiuosi šį rudenį

Šį rudenį užplūdo patys įvairiausi jausmai tiek asmeniniame gyvenime, tiek mokykloje: juk tai paskutinis ruduo šioje mokykloje, vadinamoje gimnazija, šiame suole. Beje, gal paskutinis ruduo ir savo gimtajame mieste. Tačiau su visais tais džiugiais dalykais ateina ir baimė, nežinia, juk teks pradėti gyventi subrendusio žmogaus gyvenimą. Todėl šis ruduo yra kitos nei visi kiti, reikalaujantis įdėti daug darbo į save, į savo ateitį. Galbūt tai yra pats sunkiausias ruduo, kokį esu patyrusi savo dar trumpame gyvenime: pirmąkart darau svarbius pasirinkimus, t. y. renkuosi, kokius egzaminus laikysiu pavasarį. Bet žinau, kad gyvenime neišvengsime sunkumų, jų bus dar daugiau, todėl tai tik įveda mus į tikrąjį gyvenimo kelią, kuris bus nenusipėjamas.

Kornelija Meiliūnaitė, IVb klasė

KASDIENYBĖS BLYKSNIAI

Erdvėlaisis Žemė

Mokslo festivalis „Erdvėlaisis Žemė“ – vieta, kurioje lengva įsitikinti, kaip teorija virsta praktika. Kaip mokslo išradimai ir originalios idėjos tampa naudingais produktais, o mokslo ir verslo sąjunga spartina visuomenės pažangą.

Kaip ir kiekvienais metais, gimnazijoje vyko projekto „Erdvėlaisis Žemė“ renginiai. Šiais mokslo metais vienas mūsų gimnazijos tikslų yra novatoriško verslumo ugdymas. Visi žinome, kad skaityti pradėdame nuo raidžių pažinimo – abėcėlės. Nuo ko pradėti mokytis verslumo? Technologijų

mokytoja Daiva Gronskienė ir geografijos mokytoja Rimalda Vitkevičienė pakvietė susipažinti su verslininko abėcėle. Kaip tik tokią pamoką pasiūlė šių metų respublikinis mokslo festivalis „ERDVĖLAIVIS ŽEMĖ“ Panevėžio kolegijoje. Ten dėstytoja Ana Samuilova mums papasakojo, kad verslininko abėcėlė prasideda nuo idėjos, rinkos pažinimo ir verslo plano parengimo. Sužinojome ir apie kitus labai svarbius dalykus, kurie sėkmingai įmonės veiklai ne mažiau reikšmingi, taip pat sužinojome apie užsiėmimus kolegijos imitacinėje bendrovėje „Suvenyras“. Mokėmės rašyti prašymą, kad priimtų į darbą, sužinojome, kaip prieš pasirašant atidžiai reikia perskaityti darbo sutartį, pagalvojome ir apie ... svajonių atlyginimą! Smagu, kai galime išvykti į įmones, kitas ugdymo įstaigas pasimokyti, sužinoti naujienų, pabendrauti su draugais kitose erdvėse.

IIb klasės gimnazistai

Jei PATINKA: <https://www.facebook.com/mokslofestivalis.eu/>

15
MOKSLO
FESTIVALIS

PANEVĖŽIO
MECHATRONIKOS
CENTRAS

Trečių klasių mokiniai vyko į Panevėžio Mechatronikos centrą. Mechatronika suprantama kaip daugelį kompetencijų jungianti mokslo šaka. Šiuo metu turimos kompetencijos: elektronika, elektrotechnika, medžiagų inžinerija, mechanika, informacinės technologijos. Šis centras tapo ir tarptautinio konsorciumo, vykdančio mokslinių tyrimų projektą „Curing Quality Sensor System“ (Multicursor), dalimi. Projekto metu bus atlikti tyrimai ir sukurtas baldų bei medienos gaminių pramonei skirtų nekontaktinių lako sukietinimo lygio jutiklių sistemos prototipas. Jutiklių sistema bus tinkama darbui pramoninėje gamybos linijoje ir sudarys sąlygas ženkliai sumažinti gamybos sąnaudas lakavimo ir dažymo linijų techninei priežiūrai, pagerinti gaminių kokybę ir sumažinti broko tikimybę. Multicursor projekto partneriai yra Pietų Danijos universitetas, UAB Factobotics ir UAB Lietwood. Projektas yra didesnio tarptautinio Horizon 2020 programos finansuojamo projekto BEinCPPS, kurio pagrindinis uždavinys – kurti naujus intelektinius inžinerijos produktus, dalis. Projektą koordinuoja Milano politechnikos universitetas. Prototipinę sistemą planuojama įdiegti UAB Lietwood gamyboje ateinančių metų viduryje. Tad labai daug naujo sužinojome pamokoje, į kurią mus palydėjo IT mokytoja Rasa Žulienė.

Remigijus Jovaiša, IIIb klasės gimnazistas

100 dovanų LIETUVAI

Kokia dovana vertinga?

Pažymint Lietuvos istorijoje labai svarbią ir kiekvienam lietuviui pasididžiutiną šimtmečio sukaktį „Minties“ gimnazijos mokytojų grupė jau prieš metus pakvietė bendruomenės narius dalyvauti ilgalaikiame projekte „100 dovanų Lietuvai“. Tai galimi įvairūs darbai: renginiai, išvykos, maži projektai, skirti susipažinti su Lietuvos istorija, taip pat akcentuojamas savanoriavimas. Kaip projekto iniciatorė mokytoja Ligita Dauderienė sako: „Esmė yra pojūtis, kad darai kažką naudinga savo aplinkoje ir džiugini kitus, o galbūt palengvini ar padarai įdomesnę kitokių žmonių kasdienybę“. Ir projektas įsibėgėja. Veiklas aprašo tiek klasės, tiek neformaliojo ugdymo būreliai, tiek mokiniai, tiek mokytojai. Anot mokytojos Ligitos Dauderienės, džiugu, kad

buvęs IVa klasės mokinys Laimonas Tulauskas aprašė savo savanoriavimą kaip dovaną. Taip turime daryti visi: juk beveik kasdien kažkam neatlygintinai padedame, kažką aplankome, kažkur dalyvaujame. Taip prisidedame prie savo šalies gerinimo. Jau dabar yra užfiksuota daug aprašytų darbų, veiklų kaip dovanų Lietuvai. Kai kurie skelbiami stende prie Mokytojų kambario, visi jau sudėti į albumą ir po projekto aptarimo Mokslo metų užbaigimo renginyje birželio vidury įteikta Muziejui. Bet metai nesibaigė, darbai tęsiasi, tad ir toliau pildomi.

Gabija Liubartaitė, IVa klasės gimnazistė

ASU klasė susitiko su bendraminčiais

Rugsėjo 20 dieną „Minties“ ASU klasės gimnazistai vyko į Aleksandro Stulginskio universitetą. Moksleivius pasveikino universiteto rektorius prof. dr. Antanas Maziliauskas ir pristatė visas penkias Lietuvos mokyklas, kuriose yra ASU klasės. Rektorius džiaugėsi, kad į ASU klasių būrį jungiasi vis daugiau mokyklų, ir visiems trečių klasių gimnazistams, pasirinkusiems ASU klasės modulį, ir jų mokytojams įteikė pažymėjimus. Moksleiviai taip pat išklausė dvi įdomias ir ateičiai naudingas paskaitas "Gyvenimo logistika" ir „Karjeros keliai ir klystkeliai“. Gimnazistai grįždami svarstė, kad ASU klasės veikla ne vieną skatins geriau apgalvoti savo profesinę karjerą.

Ignė Petraitytė, IIIa klasės gimnazistė

Ar pavyko Tyrėjų naktis ?

Rugsėjo 28 dieną visoje Lietuvoje vyko Tyrėjų naktis. „Minties“ gimnazijoje taip pat būrys gimnazistų įsiliejo į šio renginio sukurtą. Smagu ir tai, kad netikėtai prisidėjo ir buvę mokyklos mokiniai. 18 valandą prasidėjo buvusio ir širdimi išlikusio mintiečio Mindaugo Baltuškos paskaita apie neribotas žmogaus galimybes, nesvarbu, kad ir kokius rėmelius gyvenimas uždėtų. Vėliau vyko protų kovos. Protmūšyje su mokytoja Virginija Jukniene tikrai buvo ką veikti. Prizus nugalėtojams skyrė ir įteikė Panevėžio miesto ir rajono policijos komisariato pareigūnė Renata Gustaitienė. Po protų kovos reikėjo ir raumenis pamankštinti, todėl mokytoja Milda Masilionytė paruošė linksmą estafetes. Juoko, greičio ir geros nuotaikos tikrai netrūko! Kol vieni dirbo raumenimis, grupelė gimnazisčių su mokytojomis Jovita Ivanauskiene ir Jurgita Skrebiene kepė sveikuoliškus sausainius, virė ypatingą žolelių arbatą. Po linksmųjų estafečių visi sugužėjo ragauti kepinų ir arbatos. Kai visi pailsėjo prie arbatos puodelio, laukė kita kūrybinė užduotis. Su šia visi šauniai susitvarkė. Dar vienas išbandymas – teatro vadovių Birutės Beresnevičienės ir Ramutės Stasevičienės kūrybinės dirbtuvės. Gimnazistai lavino atmintį, atlikimo greitį ir kūrybingumą. Prieš vidunaktį kupini geros nuotaikos ir naujų atradimų gimnazistai išsiskirstė į namus. Nė vienam nekilo klausimas, ar pavyko šis renginys.

Mantas Petrauskas, IVb klasės gimnazistas

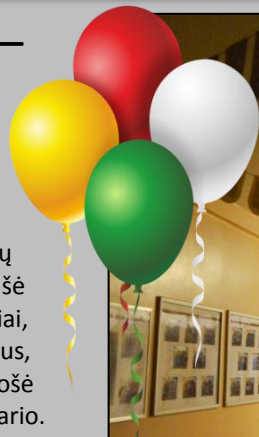
Vaizdo nuoroda: https://www.youtube.com/watch?v=LHmJj_dGO6M

Pasidžiaukime

Rugsėjo 21 dieną Jungtinių Tautų būstinėje suskambėjo Taikos Varpas, ant kurio yra užrašas „Tegyvuoja absoliuti taika pasaulyje“. Taip pradedama diena, primenanti apie taiką, jos reikšmę mūsų gyvenime. „Minties“ gimnazijos bendruomenė minėjo Tarptautinę taikos dieną išskirtinai metaforiškai. Ta proga sukurtas video filmukas, kurio vaizdai simboliški: taisyklingasis gimnazijos vidinis kiemelis iš paukščio skrydžio, šokėjų poros klasikiniais baltais ir juodais apdarais, simboliškasis „Minties“ laivelis, balandžių paleidimas ir nuostabi daina apie taiką visų gimnazistų apsuptyje. Išties galime džiaugtis tuo, kad gyvename laisvoje ir taikioje šalyje. Visą gimnazijos aplinką atskleidžiantį filmuką galima matyti šiuo adresu:

Paskutinė spalio savaitė – gimnazijos vardadienio savaitė

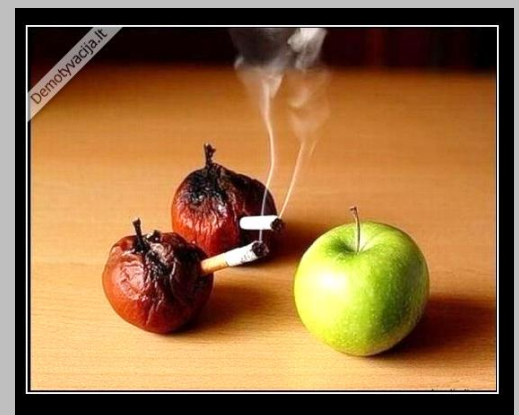
Kaip paminėti vardadienį? Tame pasirengime, veiksmė turi dalyvauti dauguma. Tad visų klasių mokiniai ant spalvingų įvairių formų lapų rašė „Minčių bures“. Kas tai? Ogi išmintingi posakiai, žymių žmonių mintys apie gyvenimą, pasirinkimus, sėkmę, mokyklą. Šios spalvingos vėliavėlės papuošė gimnazijos didžiąją kryžkelę prie mokytojų kambario. Be to, kiekviena klasė turėjo ir tam skirtą įdomų renginį – popietę, susitikimą, viktoriną. Tad pirmokai daugiausia kalbėjo apie mokyklą: Ia dalyvavo rytmetyje Muziejuje, Ib, Ic vedė valandėles „Gimnazijos istorija“. Ila klasėje vyko viktorina „Mūsų istorija mums svarbi“ su muziejinkiniais. Iib klasei pavyko susitikimas su E. Grigorjevaite „Sėkmės istorija gyvai“. Iic ir IId klasės vedė popietes „Mano sėkmės istorija“. Visi trečiokai rungėsi viktorinoje „Mūsų istorija mums svarbi“ Muziejuje – nugalėjo IIIb klasė, II vieta teko IIIc klasei, III vieta – III d klasei. IIIa klasė tą dieną buvo išvykusi į ekskursiją. Ketvirtokams labiausiai rūpi karjera, tad jiems aktualūs susitikimai su sėkmingai pasirinkusiais gyvenimo kelią gimnaziją baigusiais ugdytiniais – tai susitikimai su Viktorija Polzunovaite „Sėkmės istorija gyvai“, rytinė arbatėlė, Protmūšis. Na, įspūdingiausias emociškai renginys vyko penktadienį teatro salėje...

Gal nebebėgsime už elektros pastotės....

R. Bankauskienės, K. Dragunevičiaus, R. Gedvilienės, U. Sirtautaitės ir S. Valantiejiūnės parengtos psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo prevencijos programos „Savu keliu“ paskirtis – įgalinti mokyklos bendruomenes mažinti mokinių psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo riziką ir skatinti apsauginių veiksnių formavimąsi. Programos įgyvendinime dalyvauja visa mokyklos bendruomenė: visų klasių mokiniai, jų tėvai, mokytojai, švietimo pagalbos specialistai, kiti mokykloje dirbantys darbuotojai bei socialiniai partneriai. Programos temos ir užsiėmimų formos yra pritaikytos vaikų amžiui, kūrybiškos, inovatyvios. Programoje naudojami šiuolaikinio įtraukiančio ugdymo ir informavimo metodai bei technikos: diskusijos, praktinės užduotys, vaidmenų, komandiniai žaidimai, darbas grupėse, porose ir kiti metodai bei technikos.

Gimnazijos socialinė pedagogė Redita Šarapajevienė informuoja: gimnazija įsijungia į prevencijos programą „Savu keliu“. Šios

Kas skatina siekti tikslo?

Susipažinkime: Sėkmės istorijos – Rūta Juozapaitytė-Pukenė

„Šiais metais vykusiame tradiciniame „Prozos rudenėlyje 2018“ pamatėme įdomių mokinių darbų. Tarp kūrybą pateikusių pirmokų, antrokų, trečiųjų pasigedome ketvirtokų. Gal sutrukdė įtampa dėl egzaminų pasirinkimo, tačiau tikimės jų dalyvavimo kituose kūrybiniuose konkursuose,“ – kalbėjo viena renginio organizatorių, lietuvių kalbos mokytoja Danguolė Smalinskienė. Tad nors dalyvaudami kūrybos popietėje galėjo ir jie išgirsti daug įdomių minčių, kurių kompoziciją perteikė grupė trečios klasės gimnazistų. Renginio viešnią, mūsų ugdytinę, dabar DELFI žurnalistę Rūtą Juozapaitytę-Pukenę, pristatė mokytoja Adelė Samuolienė. Tokio užsidedimo pasiekti savo gyvenimo tikslą – tapti žurnaliste – galima tik pavydėti. Viešnia apie

tai ir pasakojo. Rūtai nesutrukdė nei nesėkmės studijuoti Vilniuje, nei Klaipėdos universiteto Socialinių mokslų fakulteto dekanas nesutikimas išleisti dirbti DELFI žurnalistę Vilniuje, nei atstumas tarp Vilniaus ir Klaipėdos. Jaunos moters siekis būti ten, kur atrenkama ir paskleidžiama naujausia šalies įvykių informacija, neužgeso net tada, kai kiekvieną pusmetį reikėjo surinkti visų dėstytojų sutikimus, kad atvyks tik į atsiskaitymo užsiėmimus. Ir visa sekėsi puikiai. Tokia greitakalbe Rūta gebėjo popietės dalyviams papasakoti apie save, kad ne tik mokiniams, bet ir buvusiems merginoms mokytojams beliko tik aikčioti, stebėtis, žavėtis. Į popietę atvykusiai gimnazijos auklėtojai Brigita Navickaitei, tik pavasarį užvėrusiai gimnazijos duris, Rūta taip pat įkvėpė motyvacijos ieškoti savęs, nepasiduoti, įveikti gyvenimo iššūkius.

Darius Stašys, IVb klasės gimnazistas

GIMNAZISTŲ KŪRYBA

Kambarinė dilgėlė

Labai seniai Dievas kūrė pasaulį. Kai viską sukūrė, nusileido į tą pasaulį ant gėlės. Dievas nesuprato, kodėl jam taip dilgina. Jis pažiūrėjo žemyn ir pamatė keistą augalą, nepanašų į gėlę. Nusprendė jį pavadinti dilgėle.

Po kelių dienų atėjo vienas iš jo apaštalų ir sugalvojo dilgėlę iškasti. Tai padaręs sugalvojo grįžti į Jeruzalę, parodyti Dievui. Bet norėjo nusipirkti kažko pavalgyti, o netoliese buvo vynu parduotuvė. Jis nusipirko, atsisėdo ir netyčia gerdamas užliejo ant gėlės vynu. Gėlė pasidarė raudona. Tada gėlė bėgo parodyti Dievui. Šis tą gėlę pavadino kambarine dilgėle. Paskiau abu tą gėlę parodė savo tikintiesiems. Taip atsirado kambarinė dilgėlė. Po to Dievas pasakė, kad kai švies saulė, ji raudonuos, o kada jos nebus – tada pakeis spalvą.

Airdas Pukas, Ila klasės gimnazistas

Nepateisinama

Buvo gegužės pabaigos diena. Artėjo paskutinės mokslo metų dienos, gražiausias metų laikas, vasara. Tą popietę praleidau su draugais, džiaugdamsi ateinančiomis atostogomis. Mano draugai juokavo ir kalbėjo, ką veiks ir kur važiuos šią vasarą, tik man nebuvo smagu. Kažkas lyg nedavė ramybės ir kuždėjo, kad būtent šiandien turėčiau aplankyti savo mylimus ir brangius senelius. Gaila, bet to aš nepadariau. Praleidau brangų (suprantu šiandien) laiką su draugais. Kas įvyko tą naktį, mane iki pat šios dienos verčia stabtelėti, suklusti, susimąstyti.

Tą naktį mano senelis mirė. Paryčiu paskambinusi močiutė pasakė, jog jo širdis nebeplaka. Tuomet supratau, ką aš praradau, ką man kažkas bandė pasakyti. Tas keistas kuždesys mano galvoje tą lemtingą vakarą – didžiausias įrodymas, kad mylimi žmonės yra svarbiausi šiame pasaulyje. Juos aplankyti reikia kuo dažniau, neatidėliojant, laiku ir nesiteisinant įvairiausiais reikalais.

Akvilė Merkelytė, IIc klasės gimnazistė

Kodėl?

Ar dažnai pagalvojate, kokie mes esame? Ar žmogus, esantis šalia, gerai jus vertina, visada teigiamai atsiliepia? Ar įmanoma būti per daug geram kitiems? Susimąščiau...

Pirmas atvejis. Vieną rytą apsidžiaugiau šilta vasaros diena. Su draugais susitarėme važiuoti maudytis prie ežero. Taip ir padarėm. Nuvažiavęs pasijaučiau nesavas, lyg būtų mane apsėdęs Arėjas – karo dievas. Visą laiką, kol buvome prie ežero, draugams norėjau padaryti kažką negera. Nors ir žinojau, kad tai yra nedora.

Antras atvejis. Su draugu ėjome į batų parduotuvę. Tomas pamatė labai gražius batus. Bet kad juos nusipirktų, jam trūko dvidešimt eurų. Todėl paprašė manęs, kad paskolinčiau. Bet aš nenorėjau atiduoti savo paskutinių pinigų ir nepaskolinau. Draugas dėl to jautėsi nelaimingas. Kodėl turėjau dėl jo padaryti save nelaimingą...

Trečias atvejis. Po mokyklos grįžau namo. Vos man peržengus slenkstį mama paprašė susitvarkyti kambarį. Bet manyje vėl pasireiškė dievas Arėjas, nes pradėjau kariauti su mama. Visai nenorėjau tvarkyti kambario. Bet karas truko neilgai ir nugalėjo manasis „aš“ – nutariau nusileisti mamai ir susitvarkyti kambarį.

Taigi galvoju ir suprantu, kad kartais reikia būti tokiam, kokio nori, kad būčiau, aplinkiniai. Kartais vis tiek nepavyksta.

Rokas Boliauskas, IIc klasės gimnazistas

Vasaros istorija nelinksma

Ši vasara buvo gana sudėtinga emociškai. Prasidėjo kivičiai su šeima bei intrigos laisvalaikio kolektyve. Pastarasis neatlaikė ir iširo. Kodėl jis iširo? Įdomu pasidare. Gal čia mano demono darbas? Gal susipyko su kitu demonu dėl per didelės tarpusavio įtampas – trinties.

Trejus metus sielos bendravo. Buvom artimos viena kitai, tačiau po šitiekos nuostabių dienų taikus gyvenimas kolektyve, kuriam abi priklausėme, baigėsi. Pradėjo sklisti paskalos. Jautė: eini pro šalį – kreivi, keisti žvilgsniai seka pėda pėdon. Tai nemaloni „procedūra“. Galvojau: „Gal bus naudinga?“ Tas mažas monstriukas neatlaiko ir sugeria visą blogą aplinkos energiją. Ir prabyla į mane pasakodamas istoriją, kaip neverta tikėti tokiais žmonėmis, kurie sudrasko tau širdį, atima iš tavęs tai, ką be proto mylėjai... Tarsi sulygina su juodžemiu ir vadina tave gyvuliu, nors tas kitas elgiasi dar blogiau. Bet kaip gali sakyti ką nors negero apie save, jei net nežinai, koks pats kaip žmogus esi kitiems. Reikalauji pagarbos žemindama kitus? Taip pat žmogiškumo. Nors gerai nežinai, kas tai yra. „Žmogau, mąstyk ir jausk!“ – kažkas prabyla manyje. Pradedu gintis, ginti kitus. Galima sakyti, kad mane tas vidinis demonas apsaugojo nuo nelaimių? Taip. Tai suteikė man pasitikėjimo, tvirtybės. Bet iš tiesų užvirė pragaras. Juk nebežinojau, kas balta, kas juoda. Iš pradžių gailėjausi. Dabar į viską spjoviau: „Tebūnie! Man nė kiek dėl to neskauda.“ Žvelgdama į tą žmogų, kurį kažkada laikiau artimu ir trejus metelius slopinau dvilypius jausmus, galiu teigti, kad išsilaisvinau nuo netikrumo. Yra ir ne tiek maloni pusė kito atžvilgiu. Bet ar tiesa būna visada maloni? Faktas, kad ne. Aš džiaugiuosi. Demonas, pabudęs manyje, pasielgė protingai, atvėrė man akis, nors ir skaudžiai. Įdomus tas demoniškštis... Jis yra ir geras, teisingas, o kitam tuo pat metu kerštingas, net plūstantis pykčiu.

Karolina Motiejūnaitė, IIc klasės gimnazistė

Laukiant kontrolinio

Mano galvoje mintys bėginėja į visas puses kaip skruzdėlytės. Sieloje irgi neramu. Išvis apima jausmas, kurio negaliu sutramdyti kaip debesų danguje... Vis tik tikiuosi, kad kontrolinį parašysiu gerai. Tai viena problema. Kita lipa pervirš – dar labiau gąsdina. Šiandien tetos jubiliejus. Ten privalau dalyvauti. Kaip ir kontrolinį parašyti. Pas tetą susirinks daug žmonių, dalies nė nepažįstu – man bus sunku su

jais šnekėtis. Dar teks garsiai kalbėti, pasveikinti. Dar nė žodžių nesusidėliojau; tikiuosi, kelyje į Vilnių susidarys mintyse vaizdas, atsiras raiškus palinkėjimo sakiny. Tikiuosi, į abu taikinius šiandien pataikysiu, jei... nesusimausiu.

Laurynas Petrauskas, IIc klasės gimnazistas

Ramunė

Sode, gražiame gėlių darželyje, tarp raudonų rožių, tarp pasipūtusių narcizų, tarp margų tulpių, užaugo labai miela ramunė. Jos lankstus liemuo, žėrinti auksinė akelė bei sniego baltumo plaukai žavėjo. Ji buvo paprasta, bet labai miela. Ramunei nerūpėjo, kad jos čia tarp gausybės gėlių nepastebės. Ji žiūrėdavo aukštai iškėlusį galvą į saulę ir klausėsi paukščių giesmių. Ramunė vis kartodavo: „Saulė man šviečia, vėjas bučiuoja, kokia aš laiminga!“ O kitos darželio gėlės varžėsi, kuri bus gražesnė, didesnė, lyg tai būtų svarbu. Ramunė žiūrėdavo į tas kitas ir galvodavo: „Kokios jos išdidžios, bet paniurusios ir liūdnos“. Jai buvo labai jų gaila.

Vieną dieną besiklausydama paukščių giesmių ir linguodama į taktą pamatė labai baisų dalyką. Atėjęs vyras nuskynė penkias rožes, tris narcizus ir šešias tulpes. Ramunė suskleidė lapus ir atsiduso: „Kaip baisu, dabar ateina galas!“ Ramunė žinojo, kad nurašytos gėlės turi mirti. Tačiau jos nelietė. Ramunė suprato: geriau būti paprastai, menkai gėlelei, nei itin išdidžiai, itin gražiai.

Karolis Volvačiovas, Ila klasės gimnazistas

Adisijus

Aklas keliautojas Adisijus, apkeliavęs visą pasaulį, nuo Japonijos salų ir Amerikos kalnų iki Egipto dykumų ir Norvegijos girių, pavargęs nuo savo sunkios kelionės sugalvojo atsipūsti žaliojoje Lietuvoje. Prie Nemuno atsiklaupė ir atsigėrė iš riešukučių gėlo vandens. Atsirėmęs į medį, akklis įsiklausė į gražiausias paukščių giesmes ir įkvėpė gaivaus, vasariško vėjo gūšį. Besišildydamas saulėje akklis Adisijus, savo standas kojas ištiesęs, atkreipė dėmesį, kad žemė pradėjo drebėti. Po kelių akimirų akklis keliautojas išgirdo per žolę ataidinčius žingsnius - garsas kaip šimto, ritmas kaip vieno. Staiga žingsniai sustojo ir akklis išgirdo klausimą:

- Kokie vėjai tave čia atnešė? – balsas kaip vieno, garsas kaip šimto.
- Ai, visokie, – atsakė akklis, nežinodamas, su kuo kalba.
- Matau, tu aklas. Gal turi ištikimą gidą?
- Ne. Aš vienas.
- Tai tau padėti?
- Ne, ne.
- Gal šerną sumedžioti, o gal iškeptos duonos atnešti?
- Ne, aš tuoj keliausiu.
- Kur jūs, pone akklis, keliausit?

- Pas Dievus - jie man davė minčių žemėlapi, todėl niekada nepasiklysiu.
- Įdomu, kokie didingi dievai tau jį davė?
- Olimpo, žinoma.
- OLIMPO!!??
- Taip, Olimpo. Kodėl jūs nustebote, gerbiamasis?
- Nieko, užsikramsnojau, – pakosėjo su keista šypsena, – tai gal aš jums padėsiu - kelio daug, draugų mažai.
- Manau, kad tu teisus, būtų gera su kuo mintis išskleisti.
- Na ką gi, žygiuojam į Olimpą.
- Prieš kelionę gera būtų sužinoti gerbiamojo vardą.
- Perkūnas.
- Perkūnai, žygiuojam į Olimpą.

Prieš iškeldamas iš Lietuvos, Adisijus miegojo visas išvargęs. Perkūnas sukviėtė savo narsią, stiprią ir drąsią armiją, kad jie tyliai sektų iš paskos, kol naivusis Adisijus įves juos į Olimpą, o kai ten pateks, puls Olimpo dievus.

Po daugelio mėnulių pagaliau keliauninkai pasiekė Olimpą ir praėjo pro auksinius vartus. Perkūnas užrėkė:

— PUOLAM!!!!!!

Perkūnas ir jo kariai bėgo prie Adisijaus, lipdami ir spardydami jo kūną, puolė ir dievus su deivėmis. Daug kraujo ir ašarų nutekėjo, kol Perkūnas ir jo vyrai atsitraukė – prarado ir nemažai saviškių. Dzeusas po kovos, pažymėtas šimtais pjūvių ant raumeningo kūno, apsižvalgė po Olimpą: tvirtovės, šventyklos, statulos sugriautos, dievai ir deivės iššudyti arba baisiai sužeisti dejuoja. Dzeusas su pykčiu akyse ieško kaltininko, bet mato tik sutraiškytą Adisijaus kūną. Pakėlė įsiutęs Dzeusas ir trenkė aklojo keliautojo kūną atgal į Žemę, ji prasivėrė ir požemiai priėmė naivų ir patiklų keliautoją. Kiekvieną pavasarį, Perkūnui rikiuojant savo armiją, visi jaučia Adisijaus kančią - žemės kauburėlius, kurmio išraustus.

N. Zalomskis, „Minties“ gimnazistas

SPORTAS

Džiaugiamės, kad ir toliau mūsų gimnazijos kolektyvas vėl aktyviai dalyvauja sportiniuose renginiuose. Pirmokų komanda laimėjo II vietą miesto moksleivių Drakono valčių festivalyje. Futbolo tarpmokyklinėse varžybose gimnazijos rinktinė iškovojo III vietą, o Policijos dienai skirtose krepšinio varžybose „3x3“ vaikų komanda laimėjo II vietą. Rugsėjo mėnesį Skaistakalnio parke vyko Panevėžio miesto lengvosios atletikos kroso varžybos. Jose dalyvavo gausus būrys mūsų gimnazijos I-II klasių moksleivių. Maloniai visus

nustebino I c klasės mokinys Ignas Raščius, kuris savo amžiaus grupėje 1000 metrų nubėgo per 3.12,4 sek. ir laimėjo III-ąją vietą. Kitoje amžiaus grupėje V-ąją vietą užėmė II c klasės mokinys Tadas Matijošius, o VI vietoje liko II d klasės mokinys Tijus Švilpa. Tadas 1000 metrų nubėgo per 2.59,1, o Tijus per 3.00,4. Taigi, auga šauni lengvaatlečių komanda, kuri garsins „Minties“ gimnaziją miesto varžybose.

Giedrė Kraujelienė, kūno kultūros mokytoja

https://www.facebook.com/pg/panmintis/photos/?tab=album&album_id=1950890764954512

Sportuok kitaip – sportuok visaip

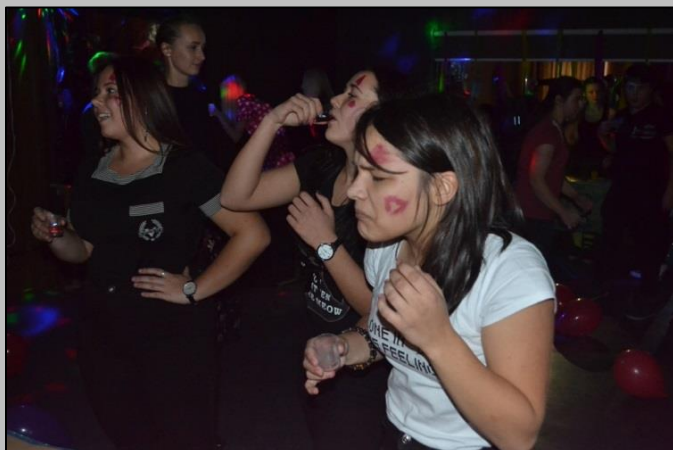
Pats masiškiausias renginys skiriamas gimnazijos vardadieniui – gražų spalio vidurdienį Panevėžio miesto parke vykęs tradicinis, jau penktus metus vykstantis sveikatinimo projekto „Sportuok kitaip – sportuok visaip 2018“ masinis bėgimas. Gimnazistai ir mokytojai, administracijos darbuotojai trasą įveikė bėgdami, eidami, važiuodami dviračiais ir paspirtukais. Dviračių, merginų ir vaikinių grupių nugalėtojai buvo apdovanoti diplomais ir medaliais. Tai neatsitiktinė trasa, o lyg pritaikyta mūsų gimnazijai, buvusiai 18 vidurinei, – 1800 metrų atkarpa gražia Nevėžio pakrante. Tad gražus vardadienio akcentas pavyko.

Kristupas Raukšta, IV d klasė

FOTOREPORTAŽAS

Pirmokų krikštynos. 2018-10-22

Dėkojame visiems, rašiusiems, kalbėjusiems, patarusiems, fotografavusiems. Rašykite, skelbkitės, kvieskitės į renginius. Mūsų jaunųjų žurnalistų komanda pasirengusi bendradarbiauti.

Redaktorė lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitienė

Maketuotoja IT mokytoja Inga Rulienė

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių 4o. Panevėžys, LT-37119.

Laikraštį galima perskaityti ir internete: <http://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/laikrastis-pertrauka>